

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

Brokken Oud & Nieuw Festival hoogtepunt vol contrasten

CONCERTRECENSIE. Brokken Oud en Nieuw Festival, Bimhuis Amsterdam, 31 december 2011

beeld: Julia Free

door: Jan Jasper Tamboer

Oud en nieuw is voor veel Nederlanders samen met **koningsdag** zo'n beetje het hoogtepunt van het jaar. Reden voor een subliem feest, maar ook komen ongewilde sentimenten bovendien en een **ongenadig** besef van tijd en eindigheid dringt door. Allemaal ingrediënten die bij het Brokken Oud & Nieuw Festival in het Bimhuis een perfecte setting krijgen. Voor de aanwezigen bleek de keus om aan de **familiesfeer** te ontsnappen een volkomen juiste.

Een uitverkocht Bimhuis ging met het Brokken Oud & Nieuw Festival het nieuwe jaar in. Met onder meer Corrie van Binsbergen, trompettiste Felicity Provan en slagwerker Gerri Jäger.

Het Brokken Oud & Nieuw Festival vormt de afsluiting van de serie Brokkenconcerten die Corrie van Binsbergen maandelijks in Zaal 100 organiseert. Jong talent en gelauwerde artiesten concorderen daarbij tezamen. Die mix is er vanavond ook, maar het accent ligt toch vooral op de wat oudere namen, ook het duo **Knalpot**, dat voor opkomst van jongeren moet zorgen, is de status van talent al voorbij. Gelukkig zijn daar nog altijd zangeres **Una Bergin**, pianist Jochem Braat en trompettist Wouter Vroeghe.

De avond opent met **Eric Vaarzon Morel**. De flamencogitarist, die jaren in Andalusië woonde en studeerde, opent met het nummer 'Solea', dat de moedervorm van de flamenco vertegenwoordigt. In opperste concentratie speelt hij enkele **genrestukken** die een goede indruk van zijn kunnen geven en representatief zijn voor zijn repertoire. Als hij het publiek toespreekt haalt hij de dichter **Jorge Luis Borges** aan om het moment van het jaar te typeren: 'de heimwe naar het heden'. Vaarzon Morel sluit af zoals het hoort bij zijn muzieksoort, met veel vuur.

Natuurlijk kan de naam van **Frank Zappa** niet ongenoemd blijven door gastvrouw Van Binsbergen. Vibrafonist/slagwerker Tatiana Koleva en sopraansaxofonist Rutger van Otterloo spelen een stuk van de Amerikaanse **grootmeester**, voorafgegaan door een compacte improvisatie. Contrabassist Wilbert de Jooede vormt een duo met Braat, waarbij hij zonder enige afspraak het spel maakt, al plukkend, **strijkend en slaand**, met af en toe een stuiterende strijkstok. De twee kennen elkaar goed en kunnen terugvallen op een beproefd en uitgebreid vocabulaire, dat zich toch telkens weer in een andere **verschijningsvorm** voordoet.

Inmiddels staat het Stan Diego Duo alweer klaar. Er wordt tempo gemaakt want het programma mag niet **uitlopen**. Om middernacht moet het programma rond zijn en moet er geknald worden. Op een zijmuur van de concertzaal is een grote klok projecteerd. Het **Stan Diego Duo** bestaat uit Stan Vreeken op ukelele en zangeres Una Bergin. Zij zingen melodieuze singer-songwriterliedjes, recht uit en tot het hart, met mooie zuivere stemmen.

Dan is het **de beurt** aan Van Binsbergen zelf. Zij doet een duet met trompettist Wouter Vroeghe. De twee laten een contemplatief stuk horen, met veel aandacht gespeeld. Wat kan de gitariste toch prachtige klanken uit haar **Rickenbacker** toveren. Slagwerker Alan Purves heeft minder elektronica nodig, met toeters en fluitjes brengt hij een hilarische show, waarna harpiste Anne Koene, trompettiste **Felicity Provan** en fluitist Sean Bergin hem komen aanvullen. Het stel heeft de lachers op zijn hand maar weet ook te ontroeren, een mooie **afsluiting** van de eerste set.

De teksten van dichter/schrijver **Toon Tellegen** spreken sterk tot de verbeelding, of het nu gaat om zijn compacte gedichten of om zijn wonderlijke dierenverhalen. Beide komen vanavond aan bod. De auteur zelf wordt begeleid door Van Binsbergen, Purves, bassist **Hein Offermans**, pianist Albert van Veenendaal en trombonist Joost Buis. Soms overstemt de muziek de stem van de verteller, maar meestal is er sprake van een harmonieuze synthese. De musici voelen **feilloos** de sfeer van de teksten aan en accenten worden op een onnadrukkelijke manier versterkt. Het ineenvoegen van beide disciplines geeft zeker een **meerwaarde**.

Astronotes, met muziek van **Sun Ra**, is van een geheel andere orde. De band onder leiding van Buis, met daarin verder Purves, De Jooede, Provan, saxofonist Frans Vermeerssen, drummer **Michael Vatcher** en pianist Achim Kaufmann heeft enige tijd nodig om warm te draaien, maar dan gaat het ook goed los. De complexe texturen van Ra's Orkest worden op heldere wijze **inzichtelijk** gemaakt en met bezieling projecteerd in de ruimte. De zwarte, glanzende vleugel siddert en wankelt onder de beukende handen van de Duitse Amsterdammer en uitblinker **Kaufmann**.

Dan is het alweer tijd voor afsluiter Knalpot met Raphael Vanoli en **Gerri Jäger**. Het duo, dat gespecialiseerd is in elektronica, samples en loops, en die op ingenieuze wijze integreert met live gespeelde drums en gitaar, zorgt voor de nodige **opschudding**. Hier worden de schapen van de bokken gescheiden. De jongeren in de zaal beleven hun **finest hour** en veel ouderen zoeken het café op of **lossen op** in de donkerte van de nacht. Zware syncopische beats en **noise** zijn te veel voor hen. Knalpot houdt het hier

evenwel nog netjes qua volume, en zo **onverteerbaar** is de band ook niet met toch herkenbare melodie en doorzichtige structuren.

Zo wordt het Brokken Oud & Nieuw Festival een feest vol contrasten, van **verstilling** en hyperenergie. Een festival ook, dat een mooi inzicht biedt in de Nederlandse muzieksce­ne. Het **belang** van Corrie van Binsbergen hierbij mag zeker genoemd worden, haar initiatieven, intuïtie en goede smaak zijn van grote waarde in het huidige culturele klimaat. Ondertussen gaat het feest in het **Bimhuis** nog uren door met dj Plutones, oftewel Joost Buis, die de geijkte paden behendig weet te omzeilen met bijvoorbeeld onbekend werk van **James Brown** en Prince en zelfs een nummer van Captain Beefheart. Gedanst wordt er volop. Een hoogtepunt, inderdaad.

- www.corrievanbinsbergen.com